

BARRISTERS and SOLICITORS

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

IV/820-3/2015

Érkezett:

2015 MÁJ 07.

Példány:

2

Kezei iroda:

H

Melléklet:

IV/820-1/2015.

számú ügyemben, amelyben alkotmányjogi panaszt terjesztettem elő a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.K.27.228/2014/7. sorszámu ítélete ellen a következőket adom elő.

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. A (7) bekezdés szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Az eljáró hatóságok és a bíróság az Alaptörvény ezen két rendelkezését sértette meg. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének érvényesülésének az a feltétele, hogy az a személy, akinek a jogát vagy jogos érdekét sérti a hatósági döntés, erről a döntésről értesüljön és a törvény által biztosított határidőben dönthessen arról, hogy él-e a jogorvoslati jogával.

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Dél-Alföldi Regionális Igazgatósága Illeték Főosztály Illeték Kiszabó Osztály I. 7390274307 fizetési meghagyását nem kaptam kézhez, azt részemre nem kézbesítették, azt egy olyan személy vette át, akinek nem volt arra meghatalmazása, vagyis ez az eljárás kizárta a jogorvoslati jogom gyakorlását. Az ezzel kapcsolatos kifogásomra a hatóság a következőket írta le:

„Az adóhatóság a kézbesítési szabályok megtartása körében csak azt vizsgálhatja, ami az érdekkörében merül fel, így elsődlegesen azt, hogy az adóhatóság szabályosan címezte-e meg a küldeményt, akinek azt küldenie kellett, és a postai szolgáltató által kitöltött tértivevény adatainak értelmezése igazolja-e a szabályos kézbesítés megtörténtét. A jelen ügyben megállapítható, hogy a tértivevény kitöltését illetően nem észlelhető az adóhatóság érdekkörében felmerült szabálytalanság. Az elsőfokú adóhatóság a visszaérkezett tértivevény alapján – helyesen – arra a következtetésre jutott, hogy a kézbesítés szabályos volt, mivel az átvevő neve, aláírása a tértivevényen szerepelt és a meghatalmazott (MH) jelzés is feltüntetésre került.”

A bíróság osztotta ezt az alperesi álláspontot. Hivatkozott a postáról szóló 2003. évi C1. törvény 3.§. 28. pontjára, a 16.§. (1) bekezdésére és a „Magyar Posta Általános Szerződési Feltételeit a postai és az ahhoz kapcsolódó szolgáltatások igénybevételére” (üzletszabályzat) 6.4.1. pontjára, a 6.2.1. pontjának 6. bekezdésére, a 6.7. pontjára, a 6.4.2. pontjának 4. bekezdésére és a 6.9. pontban írtakra.

Ezeket a szabályokat Alaptörvény-ellenesen úgy alkalmazta, értelmezte, hogy a kézbesítés szabályszerűen megtörtént, mert álláspontja szerint a postai küldemény bárkinek átadható, aki azt állítja magáról, hogy a címzett meghatalmazottja és az aláírásakor az MH jelzést alkalmazza, valamint odaírja a saját nevét.

Ez a jogalkalmazás, értelmezés nyilvánvalóan téves, vagyis a bíróság Alaptörvény ellenesen alkalmazta az előbb idézett jogszabályokat.

Ez a téves jogszabály alkalmazás, téves jogi értelmezés oda vezetne, hogy a hatóságoknak és a postának sem kellene vizsgálnia, hogy az iratot átvevő személy valójában meghatalmazott-e vagy sem, mert a bíróság szerint az a személy, aki magát meghatalmazottnak tünteti fel, egyéb jogosult átvevőnek minősül.

Az eljáró bíróság alaptalanul hivatkozik arra, hogy ugyanezt a kézbesítési hibát a posta nemcsak a hivatkozott fizetési meghagyás átadásakor követte el, hanem a későbbiek során is, amikor helyszíni szemle megtartását rendelték el. Egyrészt ez a következtetés nyilvánvalóan illogikus, mert egy később bekövetkezett eseménnyel igazolja a korábbi esemény helyességét, másrészt pedig az a tény, hogy a hatóság folyamatosan ugyanazt a hibát követi el, nem teszi a magatartását jogossá, annak jogellenessége fennmarad.

Mindebből következően az eljáró bíróság Alaptörvény-ellenesen értelmezte a hivatkozott jogszabályokat, megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében írt jogaimat.

Az előzőekre tekintettel Alkotmányjogi panaszomat fenntartom és kérem, hogy az Alkotmánybíróság ezen alkotmányjogi panaszomat fogadja be a 2011. évi CLII. törvény 56.§. (1) bekezdése alapján és a vizsgálatot folytassa le a 43.§. (1) bekezdése alapján, állapítsa meg a bírói döntés Alaptörvény-ellenességét és a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.K.27.228/2014/7. számú ítéletét semmisítse meg.

Kecskemét, 2015. április 30.

Tisztelettel

